

Sygn. akt III C 1493/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Justyna Pikulik
Protokolant:	stażysta Patrycja Karda

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2021 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.

przeciwko A. Z.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej A. Z. (1) na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.

kwotę 281,40 zł (dwieście osiemdziesiąt jeden złotych czterdzieści groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia 17 lutego 2018 r. do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanej A. Z. (1) na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.

kwotę 33,69 zł (trzydzieści trzy złote sześćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III C 1493/20

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z o.o. z siedzibą w P. wystąpiła z pozwem przeciwko pozwanemu H. Z., domagając się zasądzenia kwoty 281,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 17 lutego 2018 r. do dnia zapłaty. Nadto powódka wniosła o zasądzenia od pozwanego zwrotu opłaty sądowej oraz kosztów korespondencji.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że małoletnia A. Z. (1) podróżowała w dniu 8 lutego 2018 r. bez ważnego biletu autobusem komunikacji miejskiej powódki. Na miejscu małoletnia nie uiściła opłaty dodatkowej oraz opłaty za przejazd, stąd wystawiono wezwanie do zapłaty. Należność nie została uiszczona, od wezwania nie została złożona reklamacja. Powódka wskazała, że wysokość roszczenia została ustalona zgodnie z uchwałą nr 398/ (...) Rady Miasta P. z dnia 26 czerwca 2012 r.

Pismem z dnia 7 czerwca 2019 r. powódka (...) spółka z o.o. z siedzibą w P. sprecyzowała oznaczenie strony pozwanej, wskazując, że pozywa A. Z. (1).

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 24 czerwca 2019 r. w postępowaniu upominawczym (sygn. akt I Nc 4656/18), referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Płocku uwzględnił w całości żądanie pozwu.

W określonym terminie pozwana A. Z. (1) wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia. Pozwana w uzasadnieniu sprzeciwu wskazała, że nigdy nie otrzymała żadnego wezwania do zapłaty od powódki.

Postanowieniem z dnia 1 lipca 2020 r. (sygn. akt I C 1020/20) Sąd Rejonowy w Płocku stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu Szczecin- Centrum w Szczecinie jako miejscowo właściwemu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 lutego 2018 r. ok. godz. 8.38 pozwana A. Z. (1) podróżowała środkiem komunikacji miejskiej- autobusem linii 24 w P. bez ważnego dokumentu przewozu, tj. zakupionego biletu komunikacji miejskiej.

Wobec powyższego, kontroler w dniu 8 lutego 2018 r. wystawił pozwanej na podane przez nią dane personalne wezwanie do zapłaty Seria (...) nr (...) na kwotę 281,40 zł, na którą składała się kwota 280 zł opłaty dodatkowej oraz należność za przejazd w kwocie 1,40 zł.

Pozwana A. Z. (1) pokwitowała treść wezwania własnoręcznym podpisem.

Wezwanie do zapłaty wystawione dnia 8 lutego 2018 r. zawierało informację, że opłatę dodatkową wraz z należnością za przewóz należy uiścić w kasie spółki lub na wskazany nr konta, a od wezwania do zapłaty można wnieść reklamację.

Pozwana reklamacji od wezwania do zapłaty nie wniosła, nie uiściła także należności wynikającej z wezwania do zapłaty.

Bilet ulgowy uprawniający do jednego przejazdu jednym kursem środka transportu komunikacji miejskiej w P. kosztuje 1,40 zł. Normalny bilet kosztuje 2,80 zł.

Wysokość opłaty dodatkowej za brak dokumentu przewozu (biletu) wynosi 280 zł, tj. 100- krotność ceny biletu jednorazowego normalnego.

Pismem z dnia 14 marca 2018 r. powódka (...) spółka z o.o. z siedzibą w P. wezwała przedstawiciela ustawowego powódki- H. Z. do zapłaty kwoty 285,09 zł tytułem długu wynikającego z należności za przejazd bez ważnego biletu w terminie 14 dni, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty Seria (...) nr (...) z 08.02.2018 r. k. 4, k.69
- wezwanie do zapłaty z 14.03.2018 r. k. 5; k.70-71;
- uchwała nr 398/ (...) Rady Miasta P. z dnia 26 czerwca 2012 r. k.6-9;
- zarządzenie nr (...) Prezydenta Miasta P. z 01.06.2016 r. k. 10-11;
- uchwała nr 338/ (...) Rady Miasta P. z dnia 31 maja 2016 r. k.12;
- uchwała nr 520/ (...) Rady Miasta P. z dnia 28 marca 2017 r. k.13;
- przesłuchanie pozwanej A. Z. (1) k. 87-88.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie powódka (...) spółka z o.o. z siedzibą w P. domagała się zasądzenia od pozwanej A. Z. (1) kwoty 281,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 17 lutego 2018 r. do dnia zapłaty.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, w przeważającej mierze między stronami niesporny, Sąd ustalił na podstawie dowodów z wymienionych wyżej dokumentów, których autentyczność nie była w toku procesu kwestionowana przez strony, nie budziła również wątpliwości Sądu. Dokumenty te korespondowały jednocześnie z twierdzeniami stron, przedstawionymi w toku postępowania oraz zeznaniami pozwanej A. Z. (2) złożonymi na rozprawie w dniu 11 marca 2021 r.

Stosownie do art. 33 a ust. 1 i 3 Ustawy z dnia Prawo przewozowe z dnia 15 listopada 1984 r. (Dz.U.2015.915 j.t.), przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona, legitymując się identyfikatorem umieszczonym w widocznym miejscu, może dokonywać kontroli dokumentów przewozu osób lub bagażu. W razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty.

Zgodnie z obowiązującymi w dacie 8 lutego 2018 r. (data przejazdu pozwanej bez biletu) przepisami prawa miejscowego, tj. uchwałą nr 398/ (...) Rady Miasta P. z dnia 26 czerwca 2012 r., zarządzeniem nr (...) Prezydenta Miasta P. z 01.06.2016 r., uchwałą nr 338/ (...) Rady Miasta P. z dnia 31 maja 2016 r. i uchwałą nr 520/ (...) Rady Miasta P. z dnia 28 marca 2017 r., bilet ulgowy uprawniający do jednego przejazdu jednym kursem środka transportu w komunikacji miejską w P. kosztuje 1,40 zł. Normalny bilet kosztuje 2,80 zł.

Wysokość opłaty dodatkowej za brak dokumentu przewozu (biletu) wynosi 280 zł, tj. 100- krotność ceny biletu jednorozjezdowego normalnego.

W przedmiotowej sprawie nie budziło wątpliwości Sądu, że pozwana A. Z. (1) w dniu 8 lutego 2018 r. w czasie kontroli nie posiadała ważnego dokumentu przewozu, tj. biletu zakupionego na przejazd komunikacją miejską w P.. Pozwana tego faktu nie kwestionowała. Nie kwestionowała również tego, że własnoręcznie podpisała wezwanie do zapłaty z dnia 8 lutego 2018 r., które zostało jej okazane na rozprawie w dniu 8 lutego 2018 r. Pozwana przyznała tym samym, że ważnego biletu podczas jazdy nie miała, wobec czego jest zobowiązana do zapłaty wskazanych w wezwaniu kwot.

Wysokość zobowiązania pozwanej została ustalona w wyżej przytoczonych aktach prawa miejscowego, a nadto konieczność jej uiszczenia znajduje oparcie w wyżej przytoczonych przepisach Prawa przewozowego. Powódka wystawiła pozwanej wezwanie do zapłaty na kwotę 281,40 zł, na którą składa się kwota 1,40 zł tytułem cena biletu jednorozjezdowego ulgowego oraz opłata dodatkowa za brak dokumentu przewozu (biletu) w kwocie 280 zł, stanowiącej 100- krotność ceny biletu jednorozjezdowego normalnego

Pozwana tej kwoty nie kwestionowała, własnoręcznie podpisując wezwanie do jej uiszczenia. Samo wezwanie do zapłaty natomiast spełnia wymogi Rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 26.02.2006 r. w sprawie ustalenia stanu przesyłek oraz postępowania reklamacyjnego (Dz. U. nr 38, poz.266), § 7 ust., 2 pkt 6-8, ponieważ na wezwaniu, które otrzymuje pasażer w trakcie kontroli, znajduje się informacja o nr konta na jakie należy wpłacić należność oraz termin wpłaty.

Pozwana nie może się zatem zasłaniać zarzutem, że nigdy nie odebrała wezwania do zapłaty i własnoręcznie go nie podpisała, albowiem własnoręczny podpis pozwanej znajduje się pod wezwaniem do zapłaty z dnia 8 lutego 2018 r. (k. 4 akt) i pozwana, której na rozprawie dniu 11 marca 2021 r. okazano ww. wezwanie do zapłaty, faktu tego nie negowała. Twierdzenia zatem pozwanej, że nie otrzymała wezwania do zapłaty, są bezpodstawne, a późniejsze zmiany miejsca zamieszkania pozwanej nie niweczą faktu wcześniejszego skutecznego odbioru wezwania do zapłaty.

Nieuzasadniony okazał się także podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia.

Zgodnie z art. 778 k.c., roszczenia z umowy przewozu osób przedawniają się z upływem roku od dnia wykonania przewozu, a gdy przewóz nie został wykonany - od dnia, kiedy miał być wykonany. Umowa przewozu została w realiach rozpoznawanej sprawy wykonana w dniu 8 lutego 2018 r., zaś powódka wystąpiła z pozwem w dniu 23 października 2018 r., a zatem przed upływem terminu przedawnienia roszczenia.

W ocenie zatem Sądu, roszczenie dochodzone pozwem w niniejszej sprawie nie jest przedawnione, kwota dochodzona pozwem wynika z przepisów prawa miejscowego stanowionego przez powódkę, a nadto z przepisów Prawa przewozowego. Powódka prawidłowo i zgodnie z obowiązującymi w tej materii przepisami naliczyła żadaną od pozwanej z tytułu jazdy bez ważnego biletu kwotę- opiewa ona na kwotę dochodzoną pozwem. Powód prawidłowo także wezwiała pozwaną do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem.

Stąd też żądanie pozwu, jako w całości zasadne, zostało w całości uwzględnione i Sąd w punkcie I wyroku zasądził od pozwanej A. Z. (1) na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. kwotę 281,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia 17 lutego 2018 r. do dnia zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu.

Orzeczenie w przedmiocie odsetek za opóźnienie od zasądzonej kwoty zapadło na podstawie art. 455 k.c. oraz art. 481 § 1 i 2 k.c., w myśl których, jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania, zaś jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, przy czym jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie.

Wezwanie do zapłaty zostało wystawione pozwanej dniu 8 lutego 2018 r. i zawierało informację, że pozwana powinna wskazaną w nim kwotę uiścić. Ponieważ tego nie uczyniła, od wskazanego w pozwie terminu znajdowała się w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. , zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Mając na względzie, że pozwana A. Z. (1) przegrała proces w całości, obowiązana jest ona zwrócić powodowi koszty związane z niniejszym postępowaniem, na które złożyły się: uiszczona przez powoda opłata sądowa od pozwu w kwocie 30 zł, obliczona na podstawie art. 28 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.05.167.1398) oraz koszty korespondencji w kwocie 3,69 zł.

Konsekwencją przegranej w procesie jest konieczność uiszczenia przez pozwaną proporcjonalnie do wyniku procesu, kosztów sądowych. Zgodnie bowiem z art. 113 ust. 1 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Pozwana w niniejszej sprawie przegrała proces w całości, stąd też w całości jest zobowiązana pokryć koszty sądowe, na które złożyła się ww. opłata sądowa od pozwu w kwocie 30 zł oraz koszty korespondencji w kwocie 3,69 zł.

Stąd też, w punkcie II wyroku, Sąd zasądził od pozwanej A. Z. (1) na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. kwotę 33,69 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III C 1493/20

ZARZĄDZENIE

1.Odnotować;

2.Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pozwanej A. Z. z pouczeniem o apelacji;

3.Zarządzenie wykonać w terminie 10 dni;

4.Akta z apelacją lub za miesiąc.

15.04.2021 r., Sędzia Justyna Pikulik